

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A színházkérdés.

Pécs, 1898. nov. 24.

Nagyon fontos kérdés ez egy vidéki város társadalmi életében s hogy ezt a fontosságot Pécs városa fölismerte, mi sem bizonyítja fényesebben, mint azok az erejét fölülmuló áldozatok, a melyeket a színház érdekében hozott és még folyton hoz.

Csaknem félmilliónyi áldozattal fényes otthont építettünk a színművészet muzsájának, ezt minden pályázat kizárásával odaadtuk annak az igazgatónak, aki azalatt az idő alatt, míg Thália hajléktalan volt nálunk, egy más város számára szervezett társulatának az ottani szünetek alatt leendő foglalkoztatása végett évről-évre ellátogatott hozzánk s így megvolt az az érdeme, hogy ébren tartotta közönségünkben a színházlátogatási kedvet, hogy ebben a hosszú időközben keletkezett színpadi újdonságok bemutatásával közreműködött azon, hogy végkép el ne maradjunk a világtól.

És ez helyes is volt, mert bár arról beszélni sem lehet, hogy Somogyi az arénabeli vendégszerepléseivel áldozatot hozott, hisz nincsen széles e hazában színház, aki jobb nyári állomásról csak álmodozni is merne, mint a milyen volt ez a téli évadot nélkülöző nagy város, a maga művelészetek tekintetében kiéhezhetett közönségével; mégis tagadhatatlan, hogy Somogyi akkoriban jó szolgálatot tett közönségünknek, mert neki köszönhető, hogy a szin-

művészet áldozati oltárán végkép ki nem aludt a láng.

De nemcsak a hála volt egyedüli indító oka az új színház pályázat nélkül való átadásának, nagy része volt ebben annak a tapasztalatnak is, hogy Somogyi jó társulatot tartott s így bizonyított rá mindenki, hogy ez majd a jövőben is így lesz. Így is volt az első esztendőben, a mikor még a szegedi társulattal vonult be új színházunkba, de már a második esztendőben szélnek eresztette a társulat java erejét, a nélkül, hogy azokat megfelelő erővel pótolta volna, a harmadik esztendőben pedig ezt még fokozottabb mértékben folytatta. Az előadások színvonala oly rohamosan szállt alá, hogy közönséget bittel sem lehetett a színházba kergetni s így bizony elhiszük, hogy az igazgatónak deficitel kellett küzdenie, a melyet még most sem hevert ki egészen.

Ennek azonban senki másban nem kell az okát keresni, mint az igazgatóban magában, mert azt ő is tapasztalhatta, hogy a pécsi közönség pártolja a színművészetet, ha az művészet, s pénzéért megfelelő művelészetet is nyer. Nagyon elhibázott argumentum hát az, hogy Pécs városának erkölcsi kötelessége a színházat továbbra is Somogyinak adni, hogy ezzel módot nyújtson neki eddigi veszteségeinek pótlására. Ha ezeket a veszteségeket a közönségnek indokolatlan részvétlensége okozta, akkor csak jót tesz az igazgatóval a város törvényhatósága, ha nem köti őt továbbra

is az olyan színházhoz, a melyben a társulat csak veszteséggel tartható fenn; ha pedig az igazgató volt az oka a tapasztalt részvétlenségnek, akkor a város nemcsak erkölcsi felelősséget nem érezhet az ebből keletkezett igazgatói veszteségeikért, de közönségével szemben kötelessége olyan színház után nézni, aki a város hírnevét nem rontja olyan társulatokkal, a melyek a színházlátogatási kedvet egyenesen tönkreteszik.

Korántsem áll tehát az a tétel, a melyet némelyek fölállítottak, hogy t. i. ha Somogyi a mostani pályázatnál teljesen korrektül jár el, neki minden más pályázó előtt az elsőséget okvetlenül biztosítani kellett volna. Nem áll pedig azért, mert a tapasztalás bőven megmutatta, hogy Somogyi nem az a kifogástalan igazgató, a ki a pécsi közönség műgényeit minden körülmények között kielégíteni kötelességének tartja. Az elmúlt két esztendő elég bizonyítékot szolgáltatott arra nézve, hogy a színházi bizottság kívánalmait nála csak jámbor óhajások maradtak, a melyeknek teljesítése elől az ő álláspontjának prókatori beszédekkel való védelmével tért ki mindig.

Mikor az elmúlt években a közönség részvétlenségéről panaszkodott, a színházi bizottság hasztalan nógatta jobb társulat szerződtetésére, mert a közönséget nem lehet erőszakkal silány előadások meghallgatására a színházba terelni: Somogyi mindig azon bizonykodott, hogy az ő tár-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az ősz.

Ti csak zengjétek, serdülő poéták,
Ti csak zengjétek a vidám tavaszt!
Igaz; daloltam róla egykor én is;
De többé dalra engem nem fakaszt.

Az ősz lett kedves évszakom nekem,
Mely jár borongva letarolt határon;
Én az erdőt, mezőt így kedvelem:
Virág nélkül, levél nélkül, kopáron . . .

Ah, jer, jer ősz! siránkozó szeleddel,
Mely az erdön egy lombocskát se hagy!
Rakj zúzmarát levél helyett az ágra;
Az erdőt dér, mezőt hadd lepje fagy!

Levél hullás, virágok hervadása
Merengő buba szívemet nem ejti;
Sőt láttukon vesztett reményeit —
Lehullt lombját tán könnyebben felejt.

Bodonyi Nándor.

Jogász-táncestély.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Mint minden évben, úgy az idén is a pécsi jogakadémia ifjusága nyitotta meg a mulatságok s a táncvigalmak hosszú sorát, ő mutatta be most is az első zsenge áldozatot Terpsichorenak, a táncisten asszonyának. Nem is volt eddig jogász-táncestély, a melyről elismeréssel ne nyilatkozott volna minden lányka — hisz ők e tekintetben a legjobb bírálók — s a mely édes, felejthetetlen emlékeket ne hagyott volna hátra egy-két fiatal szívben.

Az ideai táncestély sikerére most is elkövettek az ijak minden lehető, hogy kitűnően érezze ott magát mindenki, hogy ne távozzék egy leányka sem szomorodott szívvel ez estélyről s ne adjon helyt ama gondolatnak: — Hm . . . jobban is mulathattam volna!

Már kora reggel megkezdődött az izgatottság az egyes családoknál — főképp a hol az első nyilvános mulatságba megy a leányka; a mama fodrásznő után küld, nehogy valahogy későn jöjjön, mert leánya eltalálná mulasztani az első rezgő-csárdást.

A leányok boltról-boltra futkosnak, hogy a szükségeseket beszerezzék a táncestélyre; a fiatal emberek egymást kergetik a kertész-nél, az egyik túl akar tenni a másikon, ver-

senyeznek egymással, hogy ki küldi a legszebb csokrot táncosnőjének.

Este felé már repeső szívvel várják a leánykák, mikor toppan be hozzájuk a kertész, kezében egy szép virágos legyezővel vagy mellsokorral.

Kilenc óra felé már a mama is elkészül, meglegedetten veszi magára belépőjét s boldog előérzettel indul a kellemesnek ígérkező estélyre, hogy leánya fog ott legtöbbet táncolni s az ő leánya lesz a legszebb.

A vendégeket a jogászság a Vigadó előcsarnokában sorlatat képezve fogadta s a bájos táncosnők karját kérve büszkén vezetgették fel őket a lényes csillártól pompázó táncsterembe.

Fél tíz óra körül már az egész Vigadó megtelt a legelőkelőbb közönséggel, jókedvű mamákkal, végtelenül csinos leányokkal. Ekkor ráhúzta *Farkas* Sándor zenekara az első csárdást, ennek befejeztével a katonazenekar a körtáncokat s míg benn a teremben egymástól alig félve, magukat a tánc gyönyörének átadva, lejtettek a vidám párok, a cigányzenekar barnaképű legényei pedig kinn az étteremben feledtették el a papákkal azt, hogy a mai mulatság anyagi áldozatokba is került.

De hisz az ilyen áldozatot nem is sajnálhatja senkisé, mikor a család dédelgetett kedvence — a szép kis lány, hódoló táncosok

sulata egyike a legjobbaknak az országban. Az a szerződéses kötelezettsége, a mely szerint társulata névsorát előzetesen a bizottságnak bemutatni tartozik, irott malaszt volt, mert határozhatott a bizottság bármit, azt figyelembe nem vette. Így, hogy mást ne is említsünk, idei társulatának bemutatásakor a bizottság utasította, hogy azt egy megfelelő drámai szende szerződés-tetése által egészítse ki, a mire kereken kijelentette, hogy ennek a határozatnak nem fog eleget tenni, mert neki már van drámai szendéje.

Nos hát ilyen eljárás után hol van meg a garancia arra nézve, hogy Somogyi, ha a színházat továbbra is megkapja, esztendőre megint nem rukkol-e be a mult évekhez hasonló társulattal, hisz a színügyi bizottságnak a társulat szervezése körüli jogköre Somogyival szemben csupán irott malaszt?

Erre pedig annál nagyobb a kilátás, mert ha Somogyi az után a kvalifikálatlan eljárása után is, a melylyel a város méltóságát sárba taposta, egy elfogadható, jóhiszemű pályázó elől elcsipi a színházat, ezzel a város teljesen kiszolgáltatja magát az ő kényének-kedvének s ha a színügyi bizottságra eddig sem sokat hederített, ezután még arra sem fogja méltatni, hogy a színügy érdekében adott jó tanácsaira rásüsse az értelmetlenség s az ebből eredő helytelenség bélyegét, a mint eddig tette.

Tehetni fogja annál is inkább, mert hisz lesz rá precedense, hogy packázhatik a várossal, a hogy neki tetszik, az kulancs módjára ragaszkodik hozzá, mert jobban packázni egy város hatóságával már alig lehet, mint ezt jó Somogyi mostanság produkálta.

rajától körülveve, mámorban uszó szemekkel osztogatgatja a harmadik, negyedik tourt, — mert hiszen a jogászok oly páratlanul kitartó s kitűnő táncosok, a mamák leányaikban önmagukat látják megijodni, a papák pedig — mint már említettük, — a Farkas Sándor szivhez szóló zenéje mellett a legkedélyesebben töltötték el a perceként tűnő órákat.

Az egész estélyt jellemző kedélyes hangulat tetőpontját érte el a szünórát követő szupé-csárdás alatt, a mely egy óráig tartott s ép oly fáradhatlan kitartással és csapongó jókedvvel járták a táncosnők és táncosok, mint a milyen fáradhatatlanul húzta Farkas egymásután a tüzeesebbnél tüzeesebb, régebben és ujabban készített jogász-csárdásait.

S hogy az estélyen az ott megjelent szép leányok egytől-egyig kitűnően mulattak és kétszeresen felejthetetlen lesz azok előtt ez a mulatság, kik most először léptek a táncterem parkettjére, az a mi derék jogászaik érdeme, akik mondhatni saját kebelükből szolgáltatották az összes táncosokat, mivel rajtuk kívül alig volt egy-két táncos, akik vendégeik mulattatásában nekik segítettek.

S ép úgy mint a táncteremben, a szupé alatt a terített asztalok mellett is oly vidáman telt el a szünóra, minden asztalnál lehetett látni egy-két rendezői jelvényvel ellátott jogászt, akik itt is ép oly sikerrel szórakoztatták vendégeiket, mint bent a táncteremben.

Hogy mily kellemesen telt el az idő, legjobban bizonyítja az, hogy csak négy óra körül kezdtek oszlani a vendégek s már az öt órai harangszó is elhangzott, mikor az utolsó csárdás után a Rákócy-induló hangjai jeleztek, hogy a mulatság véget ért.

Mikor nagy alázattal meginstálják, hogy hát akarja-e a színházunkat, a pályázati határidő lejártá után nagy uri grandezzaival kijelenti, hogy ő sértve érzi magát az által, hogy pályázat egyáltalán hirdetve lett s azért nem pályázott. Nos hát eltekintve az ebben foglalt s a várossal szemben helyén épen nem levő szemrehányástól, hát nem adhatott kifejezést Somogyi ebbeli neheztelésének már előbb, a pályázat lejártá, sőt kihirdetése előtt is? Hisz már egy évnél régebben elhatározott dolog volt a pályázat kihirdetése, mert Somogyi az idei évre is azzal a megokolással kapta meg a színházat, hogy az idén a pályázat nagyobb eredménnyel kecsegtet.

Nem, Somogyi akkor nem szólt arról, hogy ő ezt sérelmesnek tartja s azért nem reflektál tovább a színházra, mert jól tudta, hogy a többi igazgatók csupa kollegialitásból nem fognak pályázni addig, míg abban a hiszemből lesznek, hogy ő meg akarja tartani régi helyét. Így idézte elő a pályázat meddőségét a kiirt határidőre, míg ő maga kéz alatt másfelé nézett.

Mikor aztán a pályázati határidő letele után az országnak egyik elsőrendű színigazgatója meggyőződve róla, hogy Somogyi nem pályázott, tehát „kiturásról“ sem panaszkodhatik, komolyan reflektál színházunkra, a város hatóságát képviselő színi bizottság még ekkor sem ejti el Somogyit, hanem új nyilatkozásra kéri. Ő ekkor neki áll s abban a hitben, hogy a város őt semmi szín alatt el nem bocsátja, a pályázattól eltérő föltételeket szab, a melyek alatt a város pénzét elfogadni kegyeskedik.

Ez már kihozza sodrából a vele közvetlenül tárgyaló albizottságot s elfogadja

Városunkból és a vidékről megjelent hölgyek névsorát a következőleg állítottuk össze: Dr. Angyal Pálné; Bolgár Kálmáné, Benkő Gyuláné (Szt.-Lőrinc), Benyovszky Elemérné (Szt.-Lőrinc), dr. Darányi Ferencné, Duka Achillné, Eiser Jánosné, Ekkensberger Györgyné, Fekete Mihályné, özv. Folc Lajosné, Gricmann Lajosné, Holics Józsefné, Hoffmann Lajosné, Lösch Istvánné, özv. Lerch Józsefné, dr. Mendl Lajosné, Mazaly Ignácné, Putzer Józsefné, Pilch Antalné, Paál Józsefné (Dombóvár), Radocsay Sándorné, özv. Razgha Katalin, Röck Gyuláné, dr. SeyErnőné, Sey Ferencné, Sebessy Edéné, Szily Jánosné, Stefan Ignácné, özv. Schapringer Ignécné, Schlesinger Lajosné, dr. Schwarc Frigyesné, Szekula Jánosné, Szánthó Imréné, Szabó Imréné (Üszögh), Trixler Alajosné, Tallián Zsigmondné, Vajda Józsefné, Zsiga Lászlóné. — Bolgár Mici, Benkő Margit (Szt.-Lőrinc), Baumann Aranka (Zombor), Benyovszky Erzsike (Szt.-Lőrinc), Duka Mileva, Doma Octávia, Dunst Hilda (Baranyavár), Ekkensberger nőv., Eiser Ilonka, Fekete Irma, Folc Elvira, Fischer Ella, Gricmann nőv., Holics Juliska, Hoffmann nővérek, Jeszenszky Irén, Klimó Emma, Kopp Irma, Lutsch Mariska, Marschall Mancsi, Mazaly nőv., Némethy Mici, Paál Annus (Dombóvár), Pilch Böske, Putzer nőv., Pap Mariska, Radocsay nőv., Rada Erzsike, Razgha Ilona, Röck Janka, Sey Vilma, Sey Nelli, Sebessy Hermin, Soóstó Margit, Schlesinger Aranka, Schapringer Mici, Schwarc Margit, Spitzer Lenke, Szánthó nőv., Szekula Irén és Sárika, Szily Terka, Szabó Ida (Üszögh), Tallián Imi, Trixler Aranka, Vasváry Flóra, Werle Annus, Zsiga Gizi.

Gizi.

a pályázati feltételeknek megfelelő módon jelentkező jóhírű másik pályázó ajánlatát. De Somogyi eközben kicsöppen egyéb pályázataiból s ekkor már megbocsát Pécs városának azért a hallatlan vakmerőségért, hogy pályázatot hirdetni mert, fátyolt borít a sérelemre s elfogadja a kiirt föltételeket.

Ha most a város törvényhatósága elfogadja a nagy színügyi bizottság atyafiságos javaslatát s kinullázva azt a jóhiszemű pályázót, a kinek ajánlata birta rá Somogyit a „sérelemes föltételek“ elfogadására, megüli vele a nagy kibékülési ünnepet, akkor csak csinálja meg mindjárt az alapító oklevelet is, a melyben Somogyinak a pécsi színházat örök hitbizományul átadja, mert komoly más pályázót ugyan többé fogni nem fog, hisz az ilyen eljárás világos bizonyosága lenne, hogy Pécs városa Somogyival össze van házasodva s olyan jó házaséletem élnek, hogy nincs az a sértés, a melyet utólag meg ne bocsátanának egymásnak; már pedig a magyar színigazgatók sokkal erkölcsösebb emberek, semhogy másoknak ilyen elpusztíthatatlan házi békéjét valaha is megzavarni akarják.

H i r e k.

Pécs, 1898. nov. 24.

Miért nem nőszülnek a férfiak?

Néhány nappal előbb e helyen egy kis híreske jelent meg Juvenalis ur tollából. (Cikének hangjából sejtem, hogy Juvenalis az erősebb nemhez tartozik s talán savanyu neki a szöllő.) Juvenalis tükre tunyáknak, dologkerülőnek s a selejtes irodalom frivol termékeit kedvelőknek, a szertelen dinom-dánom után bolondulóknak tünteti föl a lányokat.

Ijesztő, sőt elrettentő volna a kép, ha — igaz volna. Juvenalis tükre után legfeljebb Klondikee aranykutatói szánják magukat arra, hogy a leányokat az örök pártaviseles alól megmentsék.

De ne ijedjete meg szépséges fiatal leányok. Itt vagyok én. Fürteim közé ugyan már ősz hajszálakat lopott az idő, tul vagyok Romeo hevüléseim, de épen ezért titeket — a megvádolt Juliákat — elfogulatlan szemmel a mindennapi életben és nem Juvenalis uram tükrében nézlek és látok.

Herceg Ferenc, az újabb elbeszélő irodalom brillans tollu mivelője ezt mondja: a világ nem oly fényes, mint a milyennek képzeljük és nem oly igaz, amilyennek hisszük.

Állítani merem, hogy mai leányainknak nagy átlaga — épen úgy mint anyáink — a szerénység, a háziasság, munkaszeretet, tiszta kedély, gyöngéd szivűség és szüies szemérem szép erényeivel dicsekedik.

Azoknak a házasulandóknak, kik a leányaink között valóban komoly szándékkal s a női nemet megillető tisztelettel forognak, észre kell venniük ezt! S ha még sem veszik észre, úgy első sorban talán a telekkönyvekben és nem a fiatal leányok kedélyvilágába tekintenek.

Mert pl. a középosztály házáinál a kül-és belügyeket tulajdonképen ki vezeti? A mama. Hogy a mama nem maga piacol, ezt nem szabad annak a számlájára írni, hogy a szakácsnéjával engedi magát megcsaltni.

Azzal is megvádol titeket Juvenalis, hogy a konyha gőzétől főtájást, az istálló szagtól meg migraint kaptok. Ugyan, ugyan Juvenalis ur, hát a kifutott tej göze talán ámbraillat. De ha egyszer-másszor a tej ki is fut, a rántás el is kozmásodik, azért leányaink nem utálják meg a konyhát. A sütés, főzés a királykisasszonytól kezdve egészen Hrencsár Dor-

káig minden leánynak veleszületett ösztöne. Persze sok égett rántás és kozmás tej árán jutnak leányaink arra a művészetre, a mikor már Juvenalis ur izlésére tudnak főzni. Hogy Juvenalis ur még nem látott kipirult arcu, könyökig gyürkőzött, a fru-frus fején hátrakötött babos kendőben kuktálkodó Juliát, azon nem csodálkozom. Hiszen a konyhában nem szokott a házi kisasszony tárcaírókat fogadni.

Az éléskamrában, a konyhában — higgye el nekem Juvenalis ur — középosztályunk leányai nagy passzióval manipulálják a tejet. Csupán szerénységüknek tudom be, hogy a megtartott zsurokon erről Juvenalis urnak nem dicsekedtek.

A kerti munka sem finom leánynak való, attól megbarnul a hófehér kacsó, szatirikuskodik a cikkecske.

Hát a kacsók megbarnulása nem volna még olyan nagy baj. De a gyomlálás, kapálásban fáradó kacsók eldurvulnak s nem lesznek képesek a kézimunkára, mert hiába prédikálunk a kézimunkák ellen, a nők igazi tere ez lesz.

A »Budapesti Hírlap« október 26-iki számában ezeket olvastam: kilenc termet töltött meg az idén tündér ujjak művészi munkájával az állami nőipariskola kitűnően sikerült kézimunka kiállítására. . . . Ehhez tán nem kell kommentár.

Az is képtelen vád, hogy lánygenerációnk csak a sikamlós regényekért hevül. Általában a regényolvasást szeretik, mert a gyöngéd kedélyt, mint delej a vasat, vonzza a romantika.

Az irodalom elposványosodása a regényírók elzüllött muzsája. Higgye el Juvenalis ur mai leányaink nem szeretik a sikamlós regényeket és ha véletlenül találni leánykézen ilyet, nem szabad föltennünk, hogy annak a leánynak a ledérség Démona pajtásnöje.

Azokon a tisztelt írókon kellene inkább végigütni, a kik elég szemérmetlenek megírni.

A nőtlenségnek ezeknél mélyrehatóbb pszichológiai okai vannak, majd talán leírom valamikor.

Egy öreg leány.

Naptrend 1898. november hó 25-én

Naptár: péntek, nov. 25. — Róm. kath.: Katalin. — Prot.: Katalin. — Görög-kel.: (nov. 13.) Ar. sz. János. — Zsidó: Kiszlev 11. — Nap két 7 óra 5 perckor; nyugszik 3 óra 57 perckor. — Hold két 2 óra 6 perckor délután; nyugszik 4 óra 11 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hosszabb ideig állandó, borús, enyhe, esős idő várható.

Színház: »Széchy Mária«, vigjáték.

— (**Az országos központi hitel-szövetkezet elnöke.**) A király a pénzügyminiszter előterjesztése folytán sárvári és felsővidéki gróf Széchényi Sándor valóságos belső titkos tanácsost és Tolna vármegye főispánját az 1898. évi XXIII. törvénycikk alapján létesítendő országos központi hitelszövetkezet igazgatóságának elnökévé kinevezte.

— (**Halálozás.**) Ma délelőtt tíz órakor hetvenhárom éves korában elhunyt özv. monostori Erreth Antalné, szül. Gillming Terézia. Temetése holnapután (szombaton) délután fél öt órakor lesz a Felső-Malom-utca 21. sz. alatti házból a budaikülvárosi közsirkertbe. Engesztelő misét szombaton délelőtt kilenc órakor fognak szolgáltatni az elhunyt lelkiüdvéért a Szent-Ágostonról címzett plébániatemplomban. Az elhunytat városunk tekintélyesebb családjai közül igen sokan gyászolják.

— (**Kinevezés.**) Berke Viktor nagyatádi kir. járásbirósági jegyző, a szabadkai törvényszékhez albiróvá neveztetett ki.

— (**Az utolsó felvonás.**) A Pécselt öngyilkossá lett Fürst Jakob, bécsi utazó tragédiájának utolsó felvonása ma játszódott le a rendőrség előtt. Az öngyilkosnak összes ingósága, egy télikabát, zsebében egy zsebkendővel és egy kis doboz gyufával, továbbá egy szürke kalap és egy bot volt, melyet mostanáig a rendőrségen őriztek. Mivel azonban az öngyilkos hozzátartozói többszöri felszólításra sem intézkedtek ez ingóságok átvétele iránt, a kapitányság ma kiadta a pécsi »Chevra Kadischa« jótékony egyletnek. Ott majd elfogják a ruhákat árverezni és az árán segíteni fogják az egylet szegényeit. Vagy ha találkozik szegény ember, a ki elviseli az öngyilkos télikabátját, hát megajándékozzák vele. Talán megemlegeti róla a szerencsétlen öngyilkost.

— (**A gazdasági felügyelő-hivatalról.**) A közönségnek tudtára adtuk, hogy e het elejétől kezdve a város gazdasági felügyelői hivatala Ferenciek-utcája 35. szám alá helyeztetett át. Akkor minden kommentár nélkül közöltük az áthelyezés hírért, de most visszatérünk rá, hogy konstatáljuk, miszerint ha valamely hivatalnak, egy a gazdasági felügyelő hivatalának kellene a központban, a városházán lennie. A gazdasági felügyelő őrzi a többek között a városházán használni szokott irodaszereket s ha a tisztviselőknek például egy marék porzóra van szükségük, azért is le kell szalasztaniok a Ferenciek utcájába s ha a gazdasági felügyelő nincs otthon, visszaszajon a szolgáló — porzó nélkül. Ez a nevetséges oldala az áthelyezésnek, de van káros is, mert ha valakire, egy a gazdasági felügyelőre van szükség mindenkor a városházán, hogy kéznél legyen, mikor olyan panaszok fordulnak elő, milyeneket Littke József bizottsági tag hozott fel a pénzügyi és gazdasági bizottságok együttes ülésén, mikor a jövő évi költségvetést tárgyalták. És végre is pénzébe is kerül ez az áthelyezés a városnak, mert a háztulajdonos gazdasági felügyelőnek eddig is fizetett a város egy istállóért bért, most meg a hivatalos helyiséget fizeti meg, akkor, mikor a városháza kibővítésére megvett házak minden jövedelem nélkül állanak. Talán lehetne tehát az ilyfajta hivatal-áthelyezésekkel csinján és okosabban is bánni, mert végre csak a nemes Tanács marad a torony alatt s a bölcsesség egészen kihurcolkodik a városházából!

— (**Pályázat.**) A nagyatádi járásbiróságnál egy irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári törvényszékhez.

— (**Rabbi-beiktatás Szigetváron.**) Tegnap iktatta be a szigetvári izraelita hitközség az ujonan megválasztott rabiját dr. Mandl Adolfot. Reggel küldöttség ment elébe Szentlőrincbe, hol ünnepélyesen fogadták. Szigetváron az állomásnál a nagyszámu küldöttség élén dr. Ujházi fogadta; onnan a templomba mentek, melynek udvarán Kainer elnök üdvözölte. Ezután bevonultak a templomba. Levien főként a kar és orgona kíséretével énekelte a »Matowu« című imát, mely után megtartotta az új rabbi székfoglaló beszédjét. Beszédében kiemelte, hogy mi képezi lelkipásztori hivatását, hogy az ősök hagyományát, melyért küzdöttek, életüket feláldozták, az utódok a mai kornak megfelelően meg ne csorbítsák. Kifejtette a zsidók hazafiasságát; végül kérte a hitközséget, hogy támogassa működésében. Nagyszerű beszéde után a kar elénekelte a Hymnust. Ezután következett az egyes küldöttségek tisztelgése. Ott voltak a fogadtatásnál a város notabilitásai is. Este 120 terítékű bankett volt a Kásztor-fele nagyvendéglőben. Felköszöntőkben nem volt hiány.

— (**Vásári tolvaj.**) Minden jóra való hetivásárnak megvan a maga piaci tolvaja, kit azonban — szerencsére — a rendőrség rövid vendégszereplés után le szokott tartóztatni s így nem csoda, ha az elmúlt nagy

vásárnak is megvolt a maga szarkája, ki mindazt, mi könnyen hozzáférhető volt — el-emelte. Így Weisz Simon tettyei lakosnak a kocsijáról egy öltözet új ruhát, Sajtos Teréz hetényi lakosnő zsebéből egy hét forinttal terhelt pénztárcát és Gallinger Henrik siklósi lakos kocsijáról két üveg mézet lopott el. Épen a negyedik lopást akarta elkövetni, amennyiben Tóth Károly pécsi lakos subáját igyekezett elszerezni a kocsiról, midőn rajta csipte a rendőrség és letartóztatta. Valamennyi lopott holmit megtalálták egy közeli korcsmában, ahova a jó madár, mint saját vásárolt holmijait cipelte a lopott dolgokat. Nyáradi Lipótnak hívják a vásári szarkát, a ki most a rendőrség börtönében várja méltó büntetését.

— (**Korcsmai verekedés.**) Albertfalun Garai Ferenc korcsmájában mulattak a múlt vasárnap Palfert Henrik, Maroszek János, Schneider Tamás és Maroszek Ferenc. A mulatság közben a két utóbbi összeveszett a két előbbivel és a verekedés vége az lett, hogy Schneidert és Maroszek Ferencet véresen vitték haza a korcsmából. A megvert emberek a bíróságnál keresnek most orvoslást.

— (**Tüzrevalót loptak.**) Ács József mohácsi lakosnak a Dunaparton egy csomó tűzifája állt összerakva. A fa a napokban egy reggelre csak eltűnt. Elemelték bizonyára olyanok, kik tűzrevalót akartak szerezni a télre. E szándékuk azonban nem sikerült, mert kinyomozták őket Borbás János és Harai Simon személyében, kiknél a lopott fát még hiány nélkül meg is találták. Most a bíróság fogja nekik megmagyarázni, hogy ha nincs tűzrevalójuk, hát ne fűtsenek, de a más tulajdonának hagyjanak békét.

— (**Vásári tolvaj.**) Krammer Miksa villányi lakostól, a baranyavári vásárban különféle ruhaneműt ellopott valami vásári tolvaj. A nyomozás során kézre is kerítették a tettest Móric Julianna személyében, a kit Keő községben találtak meg s kinél még a lopott portékák is megvoltak. A vásári tolvaj ügyét áttették a bírósághoz.

— (**Aki az életből merit.**) Ada Sparrow angol író nő ugyancsak komolyan fogja föl az élethű leírásokat. Könyvet irt a londoni szegények erkölceiről és szokásairól és hogy a legszegényebb néposztály életmódjával megismerkedjék, beállt utcaseprőnek. Filozofikus nyugalommal és nem közönséges buzgalommal separte heteken át London utcáit és ezalatt szorgalmasan gyűjtötte megírandó művéhez az anyagot. Mikor az utca kulisszatitkaival megismerkedett, szögre akasztotta a seprőt és a tollat vette elő. Műve, amelynek élén ott díszleg az író nő arcképe (természetesen az, a mely az utcaseprői minőségben ábrázolja) nemrég jelent meg és nagy feltűnést keltett.

— (**Körözött sikkasztó.**) Ma érkezett a pécsi rendőrséghez a fogarasi alispán körlevele, melyben Grünfeld Ignác vármegyei központi pénztárnok nyomozását és feltalálása esetén letartóztatását kéri. A szökésben levő pénztárnok lelkiismeretét nagyobb mérvű sikkasztás terheli.

— (**Éjjeli csendháborító.**) Az elmúlt éjjel a rendőrség a piactéren elcsipte Ciráki József foglalkozás nélküli csavargót, éjjeli csendháborításért. Az elcsipett magyar éktelen ordítással vonult végig a király-utcán, míg a piactéri őrszem be nem kísérte a torony alá.

— (**Megverték egymást.**) Tótkecsiben kölcsönösen véresre verték egymást Kuvik György és Erdélyi István ottani lakosok. A verekedést Kuvik kezdte, a ki egy vasvillával több sebet ejtett Erdélyin. Az azonban elvette tőle a vasvillát s ekkor meg ő szurkálta össze Kuvikot. Most mindketten a bíróságnak adnak dolgot panaszukkal.

— **(Térzene.)** Vasárnap délelőtt a 44-ik gyalogezred zenekara fél 12-től fél 1-ig séta-hangversenyt rendez a színház előtt, a következő programmal: 1. »Niebelung« induló. Sontagtól. 2. »Gremer« opera ouverturje Zajetól. 3. »Donauweibchen« keringő Strausztól. 4. »Boccaccio« operette finaleja. Souppétól. 5. »Várurnök« rezgő, Christophól. 6. »Fiori italiani«, Stamujtól.

— **(Bizonytalan időre.)** A város, tudvalevőleg, megvette a Heindlhofer-féle házát, hogy azt a városháza kiépítésénél felhasználja. A városháza kiépítésére azonban nincs pénz s így másképp kellene a jelzett háznak hasznát venni. Ezért az ott levő kocsmahelyiséget bérbe akarják adni — bizonytalan időre. Az árlejtési hirdetményt f. hó 15-én bocsátotta ki a város Tanácsa; a helyi lapokban f. hó 20-án közölték s tegnap már le is járt a bérleti ajánlatok beadásának napja. A zárt ajánlatok felett holnapi ülésében fog a városi Tanács dönteni. Ha ugyan kiveszi valaki »bizonytalan időre« a kocsmahelyiséget, s viszont ha a rövid pályázati határidő alatt érkeztek be megfelelő ajánlatok. Vagy talán van már jelölt a bérletre s azért nem tartották szükségesnek, hogy hosszabb határidőt adjanak az ajánlatok benyújtására?!

— **(Az elvált asszony fenyegetése.)** Schmidt Antal, szajki lakos, elválva él a feleségétől, Metz Erzsébettől. Az asszony azonban ennek dacára bele szeret avatkozni az eksz-férj anyagi dolgaiba és szemmel kíséri, nem pazarolja-e el az a vagyonát? A napokban észre is vette, hogy az ember ilyesmit akar, amennyiben két lovat szándékozott eladni. Metz Erzsébet erre kileste az utcán és eléje állván, megmondta neki a szive szándékát.

— Agyonlövöm kendet, ha eladja a lovakat! Vagy agyon veretem, de nem éli túl azt az órát!

Schmidt Antal az asszony fenyegetésétől annyira megijedt, hogy azonnal feljelentette elvált feleségét a bíróságnál életveszélyes fenyegetésért.

— **(Lisztolvajok.)** Tegnap éjjel a Makár-utcában, Schaustein Frigyes házában ismeretlen tettesek feltörték az éléskamra ajtaját, s onnan három zsák lisztet elemeltek. A tetteseket a rendőrség keresi.

— **(Betlehemjárók.)** A karácsony előtti idők régi szokása a Betlehemjárás, a mely minden évben ilyen tájon veszi kezdetét. Szegénysorsu gyermekek járják a gyertyától fényes kis házzal a várost. Eredetileg szép vallási aktus volt, faluhelyeken most is az, de itt már rég pénzkeresetté fajult s maga az előadás is más, a bibliabeli alakok közé csikóst, kanászt, juhászt vettek föl, a melyek személyesítői, az apró gyerekek nem ritkán trágár dolgokat szavalnak. Bevonulnak a Betlehemmel mindenféle nyilvános helyre, kódogognak még éjjel után is, volt eset rá, hogy ittasan, mert itt ott borral kínálták őket. Egy időben odáig jutottak, hogy közérköcsi és közegészségügyi szempontból kívánatos volt az egész Betlehemjárás megszüntetése, amit másrészt vallási szempontból elleneztek. Most, hogy kezdődik megint a járásuk, a rendőrség szigorubban veszi a dolgot. A Betlehemesek csak engedélylyel járhatnak, de csak esti tíz óráig és semmiféle nyilvános helyre bemenniük nem szabad.

— **(Feltört présházak.)** Richl József, Folk Miklós baáni lakosok présházát egyik éjjel feltörték. Az ajtókat feszítő vassal törték be, s a nyomozás során a feszítő vasat meg is találták egyik szomszédjuknál. De az azért tagadja, mintha ő lett volna a betörés

elkövetője s most a vizsgálatot tovább folytatják a tettesek kipuhatólása végett.

— **(A szív története.)** Nem a szerelmi csalódás gyógyíthatatlan sebéből vérző szívről van itt szó, melyet hosszú poéták csengő rimekbe szednek és ideális novellisták kötettségére énekelnek meg, hanem egy közönséges mézeskalácsos szív története ez. Ugy történt a dolog, hogy Savanyu István pécsi kocsislegény, kint sétált a vásártéren szive választottjával, midőn a mézeskalácsosok bódéjához érve, egy ismeretlen fiatal legény eléjük állt, s egy természetes mézes-kalács szívet nyújtva a leány felé, jelentőségteljes pillantással mondta:

— Megengedi kisasszony? Magának adom.

A »kisasszony« szüzi pirban égő arccal hajlandónak mutatkozott volna az édes ajánlékot elfogadni a legénytől, Savanya ur azonban keményen ráripakodott:

— Vigye innen, nem köll.

De a legény nem hagyta magát, hanem a »kisasszonynak« átnyújtva a szívet, mondta: — Magát nem kérdőzöm!

Ebben a percben egy hatalmas nyakleves csattant el a szivajándékozó legény arcán, mely azonban csak kezdete volt a folytatásnak. Magától értetődik, hogy a dologból verekedés támadt, melynek a rendőrség azzal vetett véget, hogy a tüzes vérű legényeket lefűlelte s a »kisasszony« egyedül volt kénytelen elhagyni az ideális jelenet színhelyét, melyen rövid idő múlva csak a darabokra tört piros mézeskalácsos szív roncsai jelezték a lefolyt csata színhelyét.

— **(Mire jó a telefon?)** Erre a kérdésre csak két feleletet tudnak az emberek: a telefon jó arra, hogy ismerősökkel, ha messze vannak is, beszélgethessünk és hogy az összekapcsolás okozta zavarok miatt bosszankodhassunk. Angolországban most kitűnt, hogy a telefon az elveszett tárgyak azonosságának megállapítására is használható. Hogyan derült ez ki, annak a története a következő: Angolország egyik kis vasuti állomásán egy hölgy könyezve, siránkozva panasolja el keservét az állomásfőnöknek:

— Kedves uram, segítsen nagy bajomon.

Kis pudli-kutyám az utolsó állomáson épen akkor, a mikor elindult a vonat, kiugrott a kocs ablakán és ott maradt az állomáson. Segítsen a pudlimhoz; könnyen megismerhetik egészen fekete, csak a bal hátsó lábán van fehér folt.

Az udvarias állomásfőnök azonnal telefonált kollegáinak és nemsokára a szomszéd városból azt az értesítést kapta, hogy megkerült a pudli, egészen fekete, csak a ballában van fehér folt. A hölgy nagyon megörült ennek a hírnök és hogy valóságáról megbizonyosodjék, telefonált a szomszéd városba, hogy hozzák oda a telefonhoz a kutyát. Így is történt. A hölgy azután beleszólt a telefonba:

— Puffi! Puffi!

Az okos kis állat megismerte urnője szavát és visszafelelt:

— Vau-vau-vau!

A kis pudli egészen oda volt örömeiben, minden áron a telefonba akart bemászni, hogy minél hamarabb urnőjéhez juthasson. Így teljes bizonyossá vált, hogy a pudli az elveszett pudli és urnője nemsokára meg is kapta.

— **(A Bielaiddák.)** A csillagászok nagy érdeklődéssel néznek a mai éjjel elébe. Az 1852. óta tönkrement Biela-üstökös töredékei: apró, füstalaku, lebegő mozgásban tavonuló meteorok, ezrével mennek át a föld-atmoszférán s különös figyelmet érdemelnek. Ha az ég tiszta lesz, fordítsuk tekintetünket az »Andromeda« csillagkép felé, mely a déli ég magasán ragyog s úgy tűnik föl, mintha a meteorok belőle származnának, mert valamennyien mögüle tűnnek elő s aztán legyező alakban terjednek szét az egész ég-

boltozat fölött. Sajnos, a hold, mely e hó 23-án háromnegyed részben lesz megvilágítva, a gyöngye meteorokat túl fogja ragyogni s láthatatlanná tenni, de beérhetjük, ha néhány nagyobb »Bielaiddák« láthatunk is. Üstökösüknek egykori pompájáról, másrészt pedig ködszerű vagy füstszzerű kinézésükkel annak szomorú sorsáról tanuskodnak, mert 1846-ban a Biela-üstökös a csillagászok szemeláttára hasadt kétfelé s ez volt első tünete most már ténynyé vált fölhasználásának.

— **(A fényűzés netovábbja.)** Az amerikaiak fényűzési tébolya immár határt nem ismer. A legújabb örülségük az, hogy a körmeikbe drágaköveket erősítenek. A legkülönösebb a dologban az, hogy nem a kéz, hanem a lábujjak körmein végeztetik ezt a különös műtetet, a melynek csak akkor volna némi értelme, ha a mezitláb való járkálás még divatos volna. Így legfőképpen csak a gőzfürdőben érvényesülhet ez az exotikus pompa. A pedicüre-ök, akiket magyarul talán lábkezelőknek lehetne nevezni, nem közönséges művészettel erősítik a szépen gondozott körmök közepébe a gyémántokat és rubinokat és ezek szerint nincs már messze az idő, amikor az amerikai, ha pénzzavarba jó, zálogba teszi a lábait.

— **(Meggzabadult rab.)** A béke hófehér galambja szállott tegnap a pécsi kir. ügyészség fogházára. Egy eltévelyedett templomrabló előtt nyilottak meg a börtön ajtai, hogy visszabocsássák őt a nagyvilágba, a társadalomba, mely alig fogadja őt vissza kebelébe valaha... Bizonyára élénk emlékezetében lesz még olvasóinknak az a feltűnést keltő eset, mely f. é. augusztus hó 17-én történt midőn Nadányi Albert foglalkozás nélküli segédjegyző a belvárosi templom sekrestyéjébe lopódzva, egy nyitott fiókból a körülbelül ötven forint értékű ezüst keresztet ellopta s midőn értékesíteni nem tudta, elásta a temető szélén. A templomrablót másnap letartóztatta a rendőrség. A pécsi kir. törvényszék annak idején három havi fogházra ítélte Nadányit s a büntetésből a vizsgálati fogsággal egy hónapot kitöltöttnek vett. Tegnap telt ki Nadányi Albert fogházbüntetése, melynek leteltével a kir. ügyészség tegnap délelőtt szabadlábra helyezte a templomfosztogatót.

— **(Megfelebbezett választások.)** A közel multban megejtett megyei választások ellen a következő községek nyújtottak be fellebbezést a vármegyéhez: *Kaposszekcső* község — mely már a választás folyama alatt kifogást emelt egyes alaki hibák ellen — a választás ellen általában nyújtott be fellebbezést. *Siklós* község szintén általánosan a választás ellen fellebbezett, míg *Harkány* község *Benyovszky Mór*, *Vaiszló Gertig Márton* és *Kémes* község *Scheibner Imre* megválasztása ellen emelt óvást. A beérkezett fellebbezéseket f. hó 27-én délelőtt 10 órakor veszi tárgyalás alá az igazoló választmány.

— **Függő lámpák** ma már nélkülözhetetlen részei a szobaberendezéseknek. Nem is használati tárgyak azok már, hnaem valóságos műrekek és a gyárosok versenyre kelnek egymással a függőlámpák és csillárok mentől művészebb előállításában. *Schömwald* Imre pécsi ékszerész nagy üzletét legújabban

lábberendezésekkel is gazdagította és e célból egy külön raktárhelyiséget reádezett be hol a legizlésebb függőlámpák, csillárok, álló és kar-lámpák gyönyörű villamos világítási készülékek bámulatos gazdag választékban kaphatók. Egy-egy bronz és majolika lámpa valódi kiállítási darabot képez, remekeit a francia műiparnak, mely műizlést és csint áraszt szét magától. Ezek a lámpák és csillárok, villamos izzó testek aránylag a legolcsóbbak és hasznosságuk mellett a legszebb szobadiszül szolgálhatnak. Ajánljuk azt megtekintésre már csak olcsóságuknál fogva is.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. november 24. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 49.7 mm. (sülyedő.)

Hőmérsék = 7.6 °C

• maximuma : 6.6 °C

• minimuma : 0.5 °C

Párányomás : 6.7 mm.

Relatív nedvesség : 88%

Felhőzet : 10° Cu. St. Sw.

Szélirány s erő : N. E. 2.

Csapadék 24 órai :

Hideg, esős.

Dr. Czirei.

Művészet, irodalom.

Utazás a világ körül.

— A Nagy Képes Világtörténetről. —

Lapozgatom a Nagy Képes Világtörténet próbakötetét, melyet a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság és a Franklin-

Társulat nyomtatott mutatóba a tizenkét kötetre tervezett hatalmas munkából. S ahogy sorra gördülnek el szemem előtt a csudálatos régi történetek s a még csudálatosabb régi emlékek képei, egyszerre csak eszembe jut — Kassai Vidor.

Kassai Vidor? A komikus? Az a törpe kis emberke, a kinél csak azt nem lehet tudni, hogy színésznek nagyobb-e vagy »különcnek«?

Ő. Tíz esztendővel ezelőtt mindig egy kompánia voltunk. A színházi előadás után ott volt a rendes találkozó az Orient-kávéházban, az öreg Szigeti József asztalánál. Egy kis bohém-tanya volt ez, talán ebből nőtt ki újabban a Pósa-asztal. De ekkor Pósa még valahol Szegeden csinálta a nótákat. Asztalt pedig még nem csinált. Mondom odajárt esténként a kis Kassai úr. És nem az volt a legnagyobb híressége, hogy két pohár vízzel hogyan csinált magának három pohár tejet vacsorára. Sokkal inkább megmosolyogtuk az ő kedves mókáiért, a hogy nagy színészeket és nagy bolondokat felségesen utánozott. Kedvtelve nézte ilyenkor az öreg Szigeti bácsi, pedig őt is kifigurázta néha alaposan.

Egy este azonban nem találtuk a rendes helyén. Mind ott voltunk, csak a kis Kassai hiányzott.

— Talán beteg? — kérdezte Szigeti bácsi.

— Dehogy. Délelőtt próbán volt és egészséges, mint a makk — bizonygatta a színház titkára, aki szintén velünk tartott mindig.

És még sem jött el. Hogy nélküle maradtunk, legalább róla beszéltünk. Mert jó ő barátunk, színésznek, de jó ő témának is. Három napig lehet róla beszélni s nem fogy ki az ember a mulatságos jellemzésekből. Beszélgettünk róla, mikor csak valami alak közeledik az asztalhoz. A fején asztrakan-sapka, a nyakában vastag kendő, ő maga ne-

hez bundában. (Pedig kegyetlenül meleg nyári este volt.) S az az alak úgy tett, mintha reszketne.

Amolyan didergő hangon mondta :

— Jó estét!

A hangjáról tsmertük meg, hogy Kassai. (Lám, hát mégis beteg s a hideg rázza, de mégis eljött az Orientbe.)

— Mi bajod? — Kérdezte tőle Szigeti bácsi.

— Kutyabajom — didergett tovább Kassai.

— De hiszen dideregsz?

— Bátyám is dideregne, ha onnan jönne, ahonnét én.

— Hát honnan jössz a pokolból?

— No onnan nem. Mert ott nyilván nem dideregne az emberek.

— Hát honnan?

— Szibériából.

— Megvesztél? Hiszen délelőtt még próbán voltál.

— Voltam én azután még másutt is, kacsintott hamisan Kassai. Hanem azért most mégis egyenest Szibériából jövök. (Nem vagyok örült, szólt ki oldalvást nekem, aki el akartam húzódni mellőle.) A panorámában most Szibéria van soron s azt néztem meg. A mult héten is voltam Konstantinápolyban s akkor fezt csaptam a tejembe. Rómába majd széles karimájú kalapban megyek, ha Róma lesz soron. Így utazom én körül a világot s meg van a kellő illúzióm is, azon felül pedig igazán olcsón teszem meg az utat. Higgyétek el, hogy aki vasutra ül, tenger pénzt költ s csupa veszedelem közt járja be a világot, az nem lát annyit a világból és nem ismeri ki magát benne úgy, mint én. Mindent megmutat a jó panorama. Csak oda kell ülni. Láttam már az egész világot, az ujat és a régit, s nem én utazom a világ körül, hanem a világ

a
lasz
100
kel
ho
álló
eset
hoz
de
hane
tást

(A
cze
ké
vé
vi
O
u
m
cs
b

(
n
t
r
s

utazik én körülöttem. Ez kényelmesebb és olcsóbb, azonkívül pedig sokkal teljesebb gyönyörűség.

Ez a jelenet s ez a beszéd jut eszembe. Akkor mosolyogtam a különcön és nevettem a bolond ideán. Egy ember, aki maga körülutaztatja a világot és azt hiszi, hogy így megismeri a világot. Ma pedig megadom magamat, mert én voltam a bolond és Kassai a legnagyobb bölcs, Most én ülök itt a kényelmes karszéken s hogy a Nagy Képes Világtörténet próbakötetét lapozgatom, úgy érzem, mintha a maga valóságában sorjázna el szemem előtt az egész világ, a régi s az új minden eseményével, minden csudálatos emlékével. Melegem van és fázom, lelkesedem és csüggedek, egyiptomi és indus, perzsa és görög vagyok, ahogy a képek előtt elrajzanak, egy pont vagyok az egyetemes világ életében és percek alatt ezer formában él a lelkem, hadvezér és nép vagyok, győző és leigázott — szinte kábulok.

Nincsen ennél csudálatosabb érzés. Aki a világ körül utazik, csak részleteket élvez. Még a British Muzeum kincsházában is csak egyes korok szellője kapja meg. De az utazó él és a kor halott. De aki kényelmesen a karszékebe ül s hagyja maga körül elsorjázni a világ minden muzeumából tökéletesen reprodukált történelmi emlékeket, az úgy érzi, mintha lassankint levegővé finomulna s egy perc alatt el tudna hatolni az egyik sarkról a másikra. Idő és tér nem vet neki korlátokat, testi gyöngegség nem férkőzik hozzá, lelke nem ismer lehetetlenséget és röpül az időben, röpül a térben. Évezredek történetét átéli rövid percek alatt, évezredek műkincsét átnézi egyszerűen. Mintha ott ülne a teremtés műhelyében és tanúja volna annak a nagy főpróbának, a mikor az Alkotó egy szempillantás alatt lejátszolja maga előtt az egész világ nagy tragédiáját, a mikor a mult és a jelen egyetlen nagy ablakká tisztul, a melyen keresztül lehet látni a jövőt.

A világ minden muzeuma ide kölcsonözte a maga kincseit, a tudomány parancsára az egész világ újból átéli a maga nagy életét,

ebből alakul meg a Nagy Képes Világtörténet. A leghatalmasabb munka. Egy olyan vár, a melyben biztonságban érzi magát minden ember. Mert akármilyen veszedelem jelentkezik, ebből a várból millió titkos alagut vezet a multakba és millió ablak mutat a jövőnkbe. S minden fáradság nélkül. Ahogy mondtam Kassairól: a legnagyobb kényelemben csak a gyönyör izgalmanak teljességével járja be az ember az egész világot. Lát mindent, tud mindent, élvez mindent, a tapasztalás közléktat mindent — s az alatt kényelmesen álmodozik a tudomány s minden látnivalót híven állít elébe a művészet.

Valóban magyar tudósok még ritkán szövetkeznek nagyobbra, mint mostan az a lelkes tábor, melyet Marcali Henrik, a kitűnő historikus vezet. És magyar kiadók még ritkán adtak fölségesebb külsőt a tudomány alkotásának, mint most az a két nagy intézet, mely a Nagy Képes Világtörténet kiállítására egyesült. A magyar tudósok gárdája megeleveníti a világ egyetemes életét, a Révai Testvérek Irodalmi Intézete megörökíti, a Franklin Társulat pedig a színeket adja hozzá. A magyar közönségre csak az élvezet vár. Nekem az az érzésem, hogy a hosszú téli estéken a művelt magyar családok úgy hagyják maguk körül lezajlani a világ történetét s úgy hagyják maguk körül leperegni a világ összes muzeumaiban fölgyülemlt műkincseket, mint most én. Fáradság nélkül, csak az élvezés gyönyörét érezve. Mintha egy álomban élnék át a világ minden látnivalóját. S csak az nem volna álom, a mi belőle megmaradna. A világtörténet megismeréséből fakadó tapasztalat: a legbiztosabb utmutató a jövőbe.

○ **Mozgó fényképek.** Kevés közönség nézte végig tegnap este a „Mozgó fényképek” előadását, bár ez a sikerült bohózat nagyobb érdeklődést is érdemelt volna. Az előadás is a jobbák közé tartozott. Gyorsan, gördülékenyen ment az egész, úgy, hogy az előadás egynegyed tíz órára véget is ért, amit persze elősegített az a körülmény is, hogy a darabban nincs diszletváltozás.

Kapor Kálmán szerepében nagyon jó volt *Bihari*, ki pompásan adta az örökké pecches férjet. Elismeréssel kell adoznunk *P. Kovács* Mariskának ki kedvesen játszotta meg *Kaporné* szerepét. *Bognár János* (Gorics Bálint) sikerült após volt, ki még öreg korában is szívesen kirug a hámból, míg *Benkő Jolán* (Róza) szerepében a házsártos anyósok mintaképe volt. Bájos kis Kozár Vilma volt *Szohner Olga*, ki ezt a szerepet sokkal jobban töltötte be, mint az előző előadásoknál *H. Körösi Juci*. *Peterdi Hajósi Tóbiás* szerepében eléggé jó volt, valamint *Balla Menszky Borisa* is. *Bérci Gyula* (akit a szinlap öröktké *Bérci Jenőnek* nevez) *Madányit* adta. Komikus alakításával nagy derűtséget keltve. *Julia szobaleány* szerepében *H. Körösi Jucinak* kellett volna — a szinlap szerint, valójában azonban az őt jól helyettesítő *Bércinével* töltötték be ezt a szerepet, mert arra a hat szóból álló szerepre kár lenne *Körösi Jucit* az öltözködéssel fárasztani s ezzel csupán azt kívántuk az intézőség becses tudomására hozni, hogy szerény véleményünk szerint a szinlap a közönség tájékoztatására, nem pedig félrevezetésére való.

(—csi —ő.)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 24-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Holló Lajost*, mikor belépett, az ellenzékéről élénken megjellegtezték a *Percel Dezsővel* ma reggel vívott párbaja alkalmából.

Napirend előtt *Makfalvay Géza* és *Major Ferenc* szóvá teszik a fővárosi államrendőrség tegnapi ismételt brutalitásait.

Kiss Albert megtámadja *Wlassics* miniszter rendeletét, melyben az iskoláknak a császárjubiläum megünneplését megparancsolta. Szónok szerint ebben a *Hentzi szelleme* nyilatkozott meg.

Papp Elek és *Pichler Győző* is hevesen támadják a rendeletet. *Pichler* nagy hatással

Stven
aidön
szé-
tta a
nnak
nyit s
7 hó-
dányi
vel a
a he-

sok.)
tások
e fel-
özség
kifo-
a vá-
ezést.
asztás
Be-
s Ké-
sa el-
éseket
gyalás

nélkü-
k. Nem
n való-
senyre
üllárok
inwald
jabban

olvassa
melyben
melyet

W
közbe-
örtség a
pektálha
tartana
hoch!
nem az
uralkodó
forduló
kiáltás

W
B
hogy 2
gyűlés
hát mo

K
vanságá

a király
is tiltak
nak Ma
legjobb

S
tási ja

H
javasla

U
ellen.

a javas
tén tör

kormán
got, m
erőszak

(Tetsz
S

hogy
tagadá

a törv
lasztás

1000
kellen

hogy
álló v

esetre
hozás

de me
hanen

tást n

—

(A
czel

képv
végb

vich,
Oszk

ugya
megs

csont
baj

(A
muz
tétel

meg
szétv
böl

olvassa föl Deák Ferencnek azt a cikkét, a melyben jellemzi azt a szomorú korszakot, a melyet most a miniszter ünnepeletet akar.

Wlassics miniszter a baloldal folytonos közbekiáltásai közben kijelenti, hogy a rendőrség a rend helyreállítása közben nem respektálhat azilumokat. Ha a tüntetések tovább tartanak, bezárhatja az egyetemet. (Viharos hoch! hoch! kiáltások balról.) December 2-án nem az ötven év előtti kort, hanem a jó uralkodónk életében bekövetkezett nevezetes forduló pontot ünnepeljük. (Éljenzés jobbról; kiáltások balról: akkor nem volt király!)

Wlassics: De most van.

Bánffy miniszterelnök hivatkozik arra, hogy 25 év előtt is megszavazta az országgyűlés az akkori jubileum megünneplését, tehát most sincs ok azt meg nem tenni.

Kiss Albert kijelenti azt a szivbeli kivánságát, hogy a királyt az Isten éltesse (éljen a király! — hangzik balról), de 25 év előtt is tiltakozott az ellenzék az osztrák jubileumnak Magyarországra való kiterjesztése ellen, s legjobb meggyőződésből teszi ezt most is.

Szünet után megkezdődött az indemnítási javaslat általános tárgyalása.

Hegedűs előadó ajánlotta elfogadásra a javaslatot.

Utána Kossuth Ferenc beszélt a javaslat ellen. Azzal fenyegetnek — ugymond — hogy a javaslat elfogadásának megakadályozása esetén törvényen kívüli állapotban is folytatják a kormányzást. Jobb szeretem az erőszakosságot, mint a jogok elcsempészését, mert az erőszak reakciót szül, felébreszti a nemzetet. (Tetszés balról.)

Szónok ezután Deák szavaival igazolja, hogy az indemnitás megszavazása vagy megtagadása bizalom kérdése. Bánffyra ráolvassa a törvényt; mivel maga bevallotta, hogy választási kasszát kezelt, ezért törvény szerint 1000 frt pénzbírságra és hat hónapi fogházra kellene ítélni. Lukácsra és Dánielre ráolvassa, hogy két év előtti beszédekben még az önálló vámterület hibeinek vallották magukat az esetre, ha az osztrák alkotmányos törvényhozással nem sikerül a kiegyezést megkötni, de most más szél fúj, nem a Hortobágyról, hanem Bécsből. (Éljenzés balról) Az indemnitást nem fogadja el. (Taps.)

TÁVIRATOK

— Perczel-Holló párbaj.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Perczel Dezső belügyminiszter és Holló Lajos képviselő között ma reggel 9 órakor ment végbe a párosviaskodás, melynél Keglevich, Tisza István, Fáy István és Ivánka Oszkár segédkeztek. Perczel támadott s ugyanakkor Holló előrohant s ellenfelét megsebesítette. Perczel homlokán hosszú, csontig ható vágást kapott. A felek a párbaj után nem békültek ki.

— A tüntetések folytatása.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A múzeum köruton ma ismétlődtek a tüntetések. A miniszterek kifeszített esernyőit megdobálták. A rendőrség két rohammal szétverte a tüntetőket.

— Szivélyes üdvözlés Bécsből. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Lueger egy hernalsi gyűlésen mondott beszédében hangoztatta, hogy a Hentzi-szobrot Bécsbe kell hozni, de csak úgy, hogy Magyarországon a régi (67 előtti) rend álljon vissza. *A hadsereg minden tisztjében szítani kell a gyűlöletet Magyarország ellen*, mely ma már Ausztria minden polgárában él. Majd észreternek a hetvenkedő magyarok. Csak el kell kezdeni a gyűlölet terjesztését, terjed az hamar; hiszen mikor ő először kezdte a magyarok elleni agitálást, a saját hivei is cserben hagyták, most pedig minden osztrák polgár gyűlöli a magyarokat.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi november hó 21-én s köv. napjain elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Pülb Antal.

- III. 2603. Györfly János — Stein Samu zjog előj. — mv.
2604. Stein Samu — Reinisch Lajos zjog tör. — hna.
2693. Bajcsán elhalt Horváth Éva hagy. ügye. — mv.
2702. Ifj. Nagy Antal — Pap István végr. — fo.
2726. Néh. Preiner Adolfné hagy. ügye. — mv.
2784. Szászkon elhalt Tkalcsecz József hagy. ügye. — fo.
2793. Kutason elhalt Szirányi Szidónia » » — hh.
2816. Néh. Gold Mátyás s neje hagy. ügye. — hna.
V. 2818. Uj János s n. — Fuchs Jánosné s t 799 frt. — mv.

Előadó: Tóth Béla.

- V. 2045. Bozsánovics Pál — Szieberth Nándor zjog tör. — r. hh., r. fo.
2469. Magyar Erzse — Döme Sándor házass. felb. — mv.
2485. Várdai Magdolna s t. — Várdai György holtta nyilv. — hh.
2487. Nagy János s t. — Dr. Bodó Aladár panasz. — vu.
2493. Ács Sarolta — Orsay Vilmos házass. felb. — hh.
2510. Ferenc Mihály — Vida Katalin » » — rmv.
2511. Vogl Anna — Wagner Alajos házass. felb. — fo.
III. 2747. Csillag Gusztáv — ifj. Széchenyi Imre gróf 5000 frt. — fo.
2748. Csillag Gusztáv — ifj. Széchenyi Imre gróf 5000 frt. — fo.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 2325. Ruzsits Vendel — Ruzsits János s t. vagy. köz. msz. — mv.
2522. Rubenstein Adolf — Karpelesz Simon 75 frt 48 kr. — r. ms., r. hh.
2543. Sebestyén Lajos — Nagykanizsai keresk. és iparbank értékpapírok kiad. — hh.
2615. Radics József s Ferenc — Lukács Lidi s t. vagy. köz. msz. — hh.
III. 2819. Josua Bräuer — Stern László bizt. végr. — mv.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 2252. özv. Vetek Mátyásné — Vancsa József s t. öröks. — mv.
2265. Ritern János — Peterdi György végr. érv. — hh.
2311. id. Tóth Ferenc s n. — Kárász Mihály s n. ing. tjog. — hh.
2326. Boór Ignácné — Duchon József öröks. — rend.
2327. Panovics György s t. — Gábor Rozália köt. rész. — hh.
2344. Riba Klára — Riba Imre tjog. bek. — hh.

Előadó: Graff Károly.

- V. 2509. Bott Fülöp s t. — Heindl Katalin ing. tjog. — rend.
III. 2514. Bott Fülöp s t. — Heindl Katalin tjog. előj. — hh.
2643. Mauthner Mihály s t. — Steiner Simon végr. — mv.

2644. Heberling György — Rosenzweig Fáni bizt. végr. — mv.
2645. Heberling György — Rosenzweig Fáni bizt. végr. — mv.
2646. Fábos Erzse — Biró Katalin szolg. jog bek. — hh.
2656. Dr. Áronffy Rókus — özv. Takács Franciska zjog. tör. — hh.
2660. Ács Károly — Koschvitz Antal s t. végr. — mv.
2663. Fadgyas Ferenc — ifj. Fadgyas Ferenc végr. — hh.
2679. Rozenberg József — Bojda János végr. — rend.
2680. Weismayer Lipót — Szauter Antal végr. — rend.
2713. Weismayer Lipót — Szauter Antal végr. — csat.
2739. Poch Éva — Engel Mihály bizt. végr. — vu.

Előadó: Szabokrszky Ferenc.

- V. 2286. Lajos János — Zsufa Tamás s n. zjog tör. — hh.
2294. Kis Józsefné — Balázs Józsefné bírói egyezség megsem. — rend.
2373. Lezánt Julianna s t. — Zalamegye Árvatára s t. zjog. tör. — rend.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 2544. özv. Tóth Gáborné — kk. Tóth József 575 forint. — hh.
2545. Spengler Gertrud — Schertl Jánosné s t. 700 forint. — rend.
2595. Windheim József s n. — Kóbia Tamás köz. megsz. — fo.
2614. Kovács Katalin s t. — Kovács József s t. ing. tjog. — rmv.

Büntető tanács.

Előadó: Bócz Alajos.

- V. 3220. Rugási György k. t. sért. — hh.
3252. Stefanovics Antal lopás. — hh.
3254. Fekete András » — ms.
3266. Benke Péterné becs. sért. — vu.
3267. Nyitrai János » vu.
3268. Hirschsohn Miksa s t. lopás. — hh.
III. 3169. Nagy Rózi s t. lopás. — hh.
3170. Horváth Margit » — hh.
3229. Hőgye Fáni » — hh.
3234. Kolompár Kati s t. » — hh.
3273. Vörös János » — hh.

Előadó: Czeglányi Béla.

- V. 3223. Sebestyén (Ország) György lopás. — hh.
3224. Ozmeiz Péter org. k. t. sért. — hh.
3166. Herceg Jánosné s t. szánd. emb. ölés. — hh.
III. 3221. Eibeck Ferenc s t. közcs. ell. kih. — rend.
3222. Fleischer József sikk. — mv.
3236. Zóka János lopás. — hh.
3270. Nagy György hat., közcs. ell. kih. és becs. sért. — fo.
3271. Horváth János suly. t. sért. — fo.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 2969. id. Bonyár János s t. suly. t. sért. — hh.
2975. Ulrich Benedek » — hh.
2996. Horváth — Gömbölyü — István s t. suly. t. sért. — rend.
3010. Schreiner János s t. suly. t. sért. — rmv.
3016. Novák Mihály s t. izgat. és hat. ell. erős. — hh.
3054. Herke Mihályné hamis vád. — hh.
III. 2927. Holcer Simon s t. suly. t. sért. — rmv.
3078. Gödöllei Zsófia rágalom. — ms.
3107. Bruder Henrik » — hh.
3115. Steiner Lajos » — rmv.
3116. Bertai János s n. » — fo.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 3167. Gászt János gyilk. — hh.
3197. Hermann Ádám magán okir. ham. — hh.
III. 2880. Krámár Antal zugir. — hh.
2989. Szántó István k. t. sért. — rend.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 3195. Gergits János suly. t. sért. — vu.
3232. Gábor György s t. hat. ell. erős. stb. — fo.
3233. Bényei István gond. ok. suly. t. sért. — hh.
III. 3148. Steinbacher Márton s t. sikk. — hh.
3149. Fekecs Sándor s t. suly. t. sért. — rend.
3153. Stern László zártörés és jogt. elsaját. — fo.
3161. Székely Sándor becs. sért. — fo.
3184. Török Mihály id. ing. rong. — hh.
3191. Süveges Józsefné s t. suly. t. sért. — mv.
3200. Denjanec József suly. t. sért. — hh.

Elintézésre kifizött ügyek.

Bejelentések 1898. évi november hó 28. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Pülb Antal.

- V. 2860. Angyó Mihály — Alsó-Nyék község s t. ut használ.
III. 2754. Néh. Folc Lajos hagy ügye.

2802. Fekete Józsefné s t. — néh. Fekete József végreh.
2886. Zágrábi serfőzde és malátagyár — Jelencsics Gábor s n. végr.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 2177. özv. Vég Györgyné — özv. Tegzes Zsigmondné 850 frt.
2267. Szuly János — Hegyész László 71 frt 20 kr.
2293. Szivér István — Konyhás Juli 68 frt 08 kr.
2329. Hacsek István s t. — Ktálics József s t. ut használ.
2512. ifj. Kincse László — Tót Erzsébet házass. felb.
2582. Tót Mária — Kozma József » »
2591. M. Tót István — Paprika Juli » »
2597. Cechman Józsefa — Missetics Máttyás » »

Előadó: *Kaujmann Nándor.*

- V. 2616. Szalai Ármín — A mezőgazdasági ipar és részv. társ. 2019 frt s jár.
2664. Füstös József s n. — Füstös István s ing. birt.
2838. Schuhanek Anna — Mandl Ármín 150 frt
2852. Galambos Arthur s t. — csőd ügye.
III 2890. Wolf Pick & Söhne — Berger Gusztáv kiél. végr.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rókk Gyula*

- V. 2346. Kovács Erzse — Kis Zsuzsanna özv. jog korl.
2370. Sánta Mária — Sánta János felhiv.
2396. özv. Várovcis Alajosné — ör. Krusetz Mari s t. ing. tjog.
2486. özv. Véber Agostonné — ör. Veber József s t. ing. tjog.
2488. özv. Kőrösztös Imréné — ör. Krahl József felhiv.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 2581. Pulai György — Velis László s n. végreh. mszünt.
III. 2657. Fritz József — Maár János s t. ellent mond.
2658. Patzák Terézia — Patzák Agoston zjog előj.
2659. » » » » » bek
2677. Csizsár Mária — Poca István zjog előj
2684. Biró János — Kovács Illés végr.
2686. Hegedüs György — Ujbányai József s n. tjog bek.
2700. Pollák Hermin — ifj. Dani János tlkv. kiig.

2712. Spitzer Antal — Schrenger Rozália végr.
2762. Zubán Jokóné — Zubán Anka s t. »
2780. Marschner Ilona — Gersits Ferenc »
2781. Streicher Lajos — Hirschfeld Adolf »

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1388. Szoboszlai József s t. tlkvi ügye.
2727. Allaga Ottó önkéntes ár. »
2728. Paksvidéki takptár — Schneider Antal s n. végreh.
2729. Weingoldner Jakab — Mautner Jakab végr.
2735. Zlatarics Márkó s t. — Zlatarics György »
2736. Tomcsányi Sándor — özv. Bien Salamonné s t. végr.
2737. Bien Dávid — özv. Bien Adolfné s t. végr.
2753. Kir. kincstár — Svalec Mártonné »
2755. Dr. Hirling Károly — Pap Mihály »
2778. Törkő István s t. — Gyökér Mihály »
2785. Mészöly Gersonné — Nyuli Ignác »
2786. » » » » » »

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2652. Magyarósi Máttyásné — Tamás Ferencné s t. öröks.
2681. Vásárhelyi Rezsóné — Dóry Clandina ing. tjog.
2796. ifj. Tóth Gábor — Fribert József szolg. jog.
III. 2804. Löwenfeld Mór — Pécsi róm. kath. káptalan 300 frt.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3289. Hajdu János s t. lopás.
3313. Ulacska Antal sikk.
3333. Varga Ferencné becs. sért.
3334. Takács Lőrinc »
3335. Szántó Jánosné »
3336. Harka Józsefné s t. »
3337. Ferenc János s t. »
3343. Ács Imre s t. szerencse játék.
3344. Györkö Károly k. t. sért.
3347. Sipos Károlyné s .. becs. sért.
3346. Csöngé János s t. »
3348. özv. Dani Ferencné s t. »
3349. Vajda Csika Antal »

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3225. Kis István lopás.
3255. Szöke István szánd. emb. ölés.
3287. Dobosi Pál gond. ok. s t. sért.
III. 3295. Hubert Magdolna közcs. ell. kih.
3317. Weisz József s t. suly. t. sért.
3321. Janesárovcis Virág Sándor s t. suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 3198. Krizsován Kovács József k. t. sért.
3231. özy. Löwensohn Henrikné uzsora.
III. 3117. Blazer János rágalm. és becs. sért.
3124. Baráth György s n. rágalm.
3125. Dechert Illés s t. »
3152. Tompa György »
3168. Gasai János s t. »
3178. Kovács Márton s t. »
3181. Birc János anyakönyvi kih.
3183. Gel István »
3227. Fehér Antal »
3228. Gervai Verbai István rágalm.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 3180. Györe György suly. t. sért.
3196. Grünbaum Bernát vétkes buk.
3218. Pap György s t. többrendbeli lopás.
III. 3182. Cseh János és t. suly. t. sért.
3199. Tür Ferenc zugir.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 3282. Nyakas Ferenc s t. hat. ell. erősz.
3283. Bogyai József s t. gond. ok. suly. t. sért.
3284. Horváth Juli s t. méh. magzat elj.
3285. Hoffnung Sándor s t. hat. ell. erősz.
III. 3207. Schreuer Pál s t. suly. t. sért.
3230. Pupák József s t. rágalm. stb.
3235. Blagonics György sikk.
3257. Bangó Károly s t. suly. t. sért.
3258. Schiffer Józsefné s t. lopás.
3259. Németh János s t. lopás.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. L. Levele tárgytalanná vált, mert Adler Sándor bűnügyében a végtárgyalás valóban jövő évi január 23-ra tüzetett ki.

Cs. S. Tessék az igazolványért beküldeni; vagy megizenni, hova küldjük.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTEE GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sír-, lépcső- és kerítés-rácsoszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyvagépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **áram versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.